

UDÁLOSTI, VÝROČÍ, PRANOSTIKY, HÁDANKY

- 18.10. 1335 † Eliška/Alžběta Rejčka, původním jménem Richenza (Rixa) Piastovna, Ryksa Elzbieta - byla česká a polská královna, druhá manželka Václava II. i Rudolfa Habsburského. Jako jediná žena v české historii se stala královnou nejen dvakrát, ale po boku dvou mužů.
- 19.10. 1944 † Karel Poláček, český spisovatel, v koncentračním táboře v Osvětimi (* 22. března 1892)
- 20.10. 1874 v Praze proběhla s velkým úspěchem premiéra Smetanovy přepracované opery Dvě vdovy - originál opery se totiž setkal s velmi malou odezvou
- 21.10. 1945 ve Francii bylo zavedeno volební právo pro ženy
- 22.10. 1915 v Clevelandu v Ohiu byla mezi zástupci Čechů a Slováků uzavřena tzv. Cleveandská dohoda, v níž byla přislíbena autonomie Slovenska v rámci budoucího československého státu
- 23.10. 1456 † Jan Kapistrán, italský františkánský misionář, velmi významný kazatel své doby - patřil k rozhodným odpůrcům korunovace Jiřího z Poděbrad na českého krále (* 24. června 1386)
- 1940 * Pelé, brazilský fotbalista
- 1956 tisíce Maďarů až do 10. listopadu protestovalo proti sovětské okupaci, po východoněmeckém povstání z roku 1953 a povstání dělníků v Poznani v roce 1956 se jednalo o v pořadí třetí velký a násilně potlačený konflikt lidu s komunistickým režimem
- Na Jana Kapistrána za oráčem běhá vrána.
- 24.10. 1925 † Jindřich Šimon Baar, český katolický kněz a spisovatel (* 7.2.1869)
- 25.10. 1838 * Georges Bizet, francouzský hudební skladatel († 3. června 1875)
- 26.10. 1945 vydán poslední z tzv. Benešových dekretů - dekrety byly náhradním řešením po dobu neexistence parlamentu, prezident republiky Edvard Beneš je zpravidla pouze podepisoval, na některých, nebo jejich částech, se ale aktivně účastnil
- 27.10. 1782 * Niccolò Paganini, italský houslový virtuóz a skladatel († 27.5.1840)
- 28.10. 1955 * Bill Gates, zakladatel softwarové společnosti Microsoft
- Šimona a Judy - buď sníh, nebo hrudy.
- Po Šimoně a Judy naděj se sněha, neb hrudy.
- 29.10. 1923 vznikla Turecká republika, Mustafa Kemal Atatürk se stal prvním prezidentem
- 30.10. 1961 v ruském souostroví Nová země byla odpálena vodíková bomba Car – nejničivější jaderná zbraň, která kdy byla v historii lidstva použita
- 31.10. 1892 byla publikována kniha od Arthura Conana Doylea Dobrodružství Sherlocka Holmese

Řešení hádanky z minulé Hřivny:

Když se dva perou, třetí se směje.

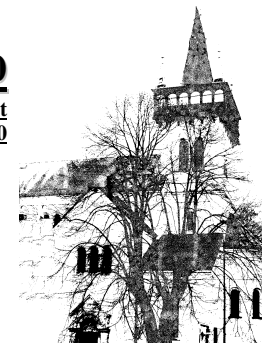
Pomocí čtyř čtyřek napište všechna čísla od 0 do 10. Můžete použít tyto matematické operace: sčítání, odčítání, násobení a dělení. Je dovolené použít i závorky a skládání čísl (např. 44)..... (4/4)-(4/4)=0

HŘIVNA

22 / 10

říjen 2010

www.farnost.semily.net
administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svatě Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 18.10.2010 do 31.10.2010

den	hod.	úmysl
18.10. pondělí	Svátek sv. Lukáše, evangelisty	
	KA 18:00	za † Bohumilu Bažantovou
19.10. úterý	KA 18:00	za rodinu Čermákovou a Šturmovou
20.10. středa	KA 8:00	za tatínka a bratra
	TT 17:00	na úmysl
21.10. čtvrtek	KA 18:00	za † P. Josefa Wismeta
22.10. pátek	KA 8:00	za † Miroslava Hrdinu, manželku a sestru a duše v očistci
23.10. sobota	DD 13:30	za farní společenství
	KA 18:00	za Marii Luksovou
24.10. neděle	MISIJNÍ NEDĚLE	
	KO 8:30	za † Hedviku Fabiánkovou a Františku Nehybovou
	TT 10:00	na úmysl
den	hod.	úmysl
25.10. pondělí	-----	
26.10. úterý	KA 18:00	za farní společenství
27.10. středa	KA 8:00	za † Zdeňka Stehlíka a rodiče
	TT 17:00	na úmysl
28.10. čtvrtek	Svátek sv. Šimona a Judy	
	KA 18:00	za P. Josefa Wismeta
29.10. pátek	KA 18:00	za † sestru Rozálii a manžela Tadeáše
30.10. sobota	DD 13:30	za farní společenství
	KA 18:00	za † Václava Boudu, manželku a rodiče z obou stran
31.10. neděle	31. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
	KO 8:30	za Olgu Plachtovou a manžela, za † Miladu Patkovou, manžela a živé členy rodiny
	TT 10:00	na úmysl
	CH 15:00	na úmysl

neděle 24.10. při nedělních bohoslužbách se uskuteční sbírka na misie

neděle 31.10. začíná zimní čas - hodiny si vrátíme o jednu hodinu zpět (3:00 → 2:00)

POZOR - ZMĚNA BOHOSLUŽEB: od 7.11. (včetně) do 5.12. (včetně) bude začátek nedělních bohoslužeb posunut o jednu hodinu. V Semilech bude začínat mše sv. v 9:30 a v Tatobitech v 11:00.

Odpustky pro duše v očistci

1. a 2. listopadu je možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (svátost smíření, sv. přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří výše uvedených podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam za zemřelé. V ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ

... je ve své podstatě vzpomínkou na zemřelé, kteří ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do nového života s Bohem a jsou ve fázi „očišťování“. Církev – s odvoláním na některé biblické texty – nazývá tuto posmrtnou očištnou přípravu „očistcem“.

Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici a je součástí i každé mše. Východní i západní liturgie věnuje pak určitý den v roce zvláštní vzpomínce na všechny zemřelé. Po stanovení slavnosti Všech svatých na 1. listopadu se začala Vzpomínka na všechny věrné zemřelé slavit hned následující den. Její veřejné slavení zavedl sv. Odilo, benediktinský opat z francouzského Cluny po roce 998. Od 11. do 13. století se památka rozšířila do dalších zemí a od 14. století zdomácněla v Římě.

V Aragonii začali kněží v ten den slavit tři mše svaté za zemřelé. Zvyk pak potvrdil papež Benedikt XIV. (1748) a rozšířil ho pro všechny kněze ve Španělsku, Portugalsku a v Latinské Americe. Od roku 1915 bylo toto slavení rozšířeno na celou církev. Ve dnech okolo „dušičkového“ svátku lidé častěji než jindy navštěvují hřbitovy a hroby svých blízkých, zdobí je květinami, věnci a svíčkami, které jsou symbolem života, a současně se za zesnulé modlí.

V minulosti se v některých vsích na českém a moravském venkově peklo zvláštní pečivo zvané „dušičky“, jímž se obdarovávali pocestní, žebráci u kostela a chudí lidé. V Podkrkonoší se v minulosti dokonce slavily Dušičky podobně jako dnes v USA Halloween – s průvody strašidelných masek.

Vzhledem k této podobnosti se traduje, že Halloween, který je pro Američany významným celospolečenským svátkem, vznikl právě ze slavení evropských Dušiček.

(www.katyd.cz)

SVATÝ MARCEL (30.9.)

Svatý Marcel I. byl 30. papež katolické církve. Datum narození není známo. Papežem byl zvolen v květnu nebo červnu roku 308 a zemřel v roce 309 nebo 310.

Marcel převzal vedení církve ve velkém nepořádku. Modlitebny i pohřebiště byly zkonfiskovány a běžné aktivity církve byly přerušeny. V církvi bez pevného vedení se množily různé odštěpenecké názory a navíc se ti, kteří v době perzekuce od církve odpadli, domáhali opětovného přijetí do křesťanské komunity.

Podle Liber Pontificalis Marcel rozdělil území Říma na dvacet pět okrsků, v nichž ustanovil představitele církve, kteří měli dohlížet na přípravy uchazečů o křest a organizovat veřejná pokání odpadlíků. Kromě toho byli odpovědní za řádné pohřbení mučedníků a uctění jejich památky. Nechal rovněž vybudovat nový hřbitov Cemeterium Novellae na Via Salaria v blízkosti katakomb sv. Priscily. Dochoval se list do Antiochie, v němž prokazuje, že římská církev je hlavou celého křesťanstva a že bez svolení římského biskupa se nesmí konat žádný církevní sněm.

Marcel vystupoval jako přísný zastávce církevních předpisů a to zejména v otázce návratu odpadlíků do církve.

PRUBÍŘSKÝM KAMENEM NAŠEHO DUCHOVNÍHO ŽIVOTA JE VŠEDNÍ DEN

Dobře řídit sám sebe je předpokladem schopnosti řídit druhé. Jedině to, co jsem si vyzkoušel na sobě a co na sobě úspěšně uplatňuji, mohu věrohodně předávat dál. A i když sami nepracujeme v řídicí roli, měli bychom si dokázat uspořádat život a vést sebe samé. Nakládání s časem se projevuje tady a teď.

Plodně a smysluplně uspořádat dnešní den znamená to nejlepší řízení času i sebe. Mark Twain je autorem krásného výroku: „*Poskytni každému dni šanci, aby se stal tím nejkrásnějším dnem tvého života.*“

Zvládneme-li potíže, kterým musí čelit každý člověk, vede to nejen k prožitkům úspěchu a pocitům štěstím, ale díky těmto zkušenostem rosteme a zrajeme. Stejnou měrou, jakou vytváříme vnější pořádek a dodáváme své práci smysluplnou strukturu, dospíváme i v nitru k žádoucí vyrovnanosti. Pracovní den, v němž jsme dosáhli něčeho dobrého, odvedli jsme dobrou práci, nás vnitřně naplňuje radostí a uspokojením.

Spiritualita či duchovní cesta ztrácí věrohodnost a stávají se cestou k vlastní sebestřednosti, nepřinášejí-li plody ve všedním dni. Náš duchovní rozvoj se odráží ve způsobu zacházení s lidmi a úkoly, ve způsobu odvádění práce.

Bylo by obłudné věřit, že dobrá nálada nebo jakkoli se tvářící spiritualita sama o sobě bez dalšího postačí ke zdařilému životu. Prubířským kamenem našeho duchovního života je všední den. Na něm se ukazuje, jak zvládneme své výzvy. Proto má smysl vnímat osvědčené techniky a pomoc...

(podle Angelma Griina)

*Nikdo ať nemyslí sám na sebe,
nýbrž ať má ohled na druhého!*

(1. Kor 10,24)

ČTYŘI MANŽELKY

Byl jednou jeden král, který měl čtyři manželky. Nejvíce miloval svou čtvrtou ženu. Oblékal ji do drahých šatů a staral se o ni, jak nejlépe dovedl. Vždycky dostala to nejlepší.

Svou třetí ženu měl také velmi rád a vždy se s ní chlubil před jinými králi, i když se bál, že ho jednoho dne opustí a dá přednost někomu jinému.

Rád měl i svou druhou ženu. Mohl se jí se vším svěřit, protože k němu byla vždy milá, pozorná a trpělivá. Pokaždé, když měl nějaký problém, se jí svěřil a ona mu byla oporou v těžkých chvílích.

První králova žena byla věrná partnerka a významně přispěla k rozmnožení králova bohatství. Král ji ale neměl moc rád, málokdy si jí všiml, třebaže mu projevovala vroucí a oddanou lásku.

Jednoho dne král onemocněl nevléčitelnou chorobou. Pochopil, že mu na zemi nezůstává příliš času. Přemýšlel o svém životě a protože nechtěl být na onom světě sám, rozhodl se, že si s sebou vezme i své ženy. Ale potřeboval, aby ženy s jeho plánem souhlasily.

Zavolal si svoji čtvrtou ženu a řekl jí: „Tebe jsem miloval nejvíce ze všech, oblékal jsem tě do nejkrásnějších šatů a staral se o tebe celý svůj život. Teď odcházím. Chceš jít se mnou?“ Žena odpověděla: „Nikdy! Co tě napadá?!“ Otočila se k němu zády a bez rozloučení odešla. Její odpověď se jako ostrý nůž zaryla do králova srdce.

Ale ještě měl naději. Zavolal si svoji třetí ženu a řekl jí: „Miloval jsem tě celý život. Teď umírám, chceš jít se mnou?“ Ale ona ho odbyla se slovy: „Nechci! Život je příliš krásný. Až umřeš, znovu se vdám.“

Královo srdce se zachvělo, ale ještě nebylo nic ztraceno, protože měl ještě druhou ženu, která vždy stála po jeho boku, když potřeboval pomoc a útěchu. Řekl jí: „Když jsem potřeboval pomoc, vždycky jsem se na tebe obrátil, a ty jsi v těžkých chvílích vždy stála při mě. Teď umírám, půjdeš alespoň ty se mnou?“ Ale ani ona nesplnila jeho přání. „Lituji,“ řekla, „ale tentokrát ti pomoci nemohu. Jediné, co pro tebe mohu udělat, že tě pohřbím.“

Král zbledl ve velké bolesti, kterou v něm vyvolalo zklamání. Ale než vydechl naposledy, uslyšel hlas: „Já tě budu následovat všude, kam půjdeš!“ Král zdvihl z posledních sil hlavu a málem ani nepoznal svou

první ženu. Byla velmi hubená, v roztrhaných šatech, protože se o ni nestaral. Král s velkou lítostí a v pláči řekl: „Měl jsem se o tebe starat víc a chránit tě, protože ty jediná jsi mi dala šanci.“

Každý z nás má ve svém životě čtyři manželky.

Čtvrtá žena je naše tělo, které nás opustí, až zemřeme, i když jsme se o něj tolik starali a pečovali o něj.

Třetí žena je vše, co vlastníme, naše společenské postavení a materiální hodnoty. Když zemřeme, všechno zůstane ostatním.

Druhá žena je naše rodina a naši přátelé. I když s námi byli jakkoli dlouhou dobu, mohou pro nás udělat pouze to, že nás doprovodí na naší poslední cestě.

První žena je naše duše, která je často zanedbaná, protože se stále ženeme za bohatstvím, za výhodami a slávou tohoto světa. Jedině duše nám ale bude dělat společnost, kamkoli půjdeme.

Podle péče, kterou jí věnujeme, záleží, zda bude náš odchod z tohoto světa do radosti či do věčného zatracení.

(Přeloženo z chorvatského katolického časopisu RHEMA)